

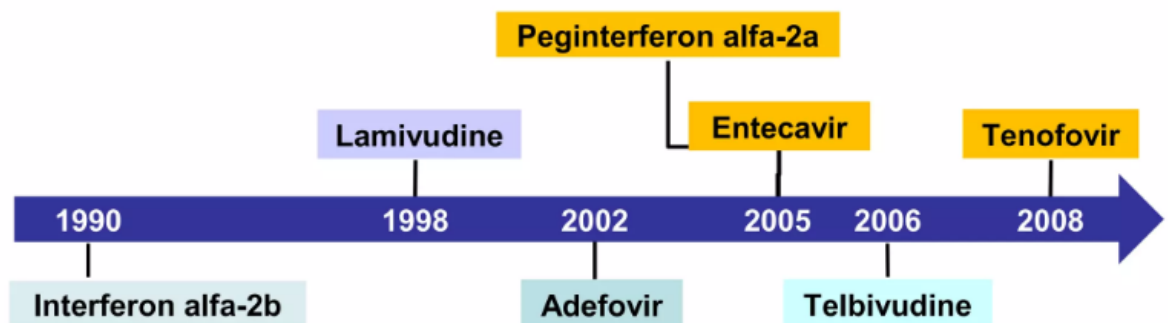
THUỐC ĐIỀU TRỊ VIÊM GAN B MẠN TÍNH CHO NGƯỜI LỚN

1. Tổng quan thuốc điều trị viêm gan B mạn tính

Thuốc điều trị viêm gan B thường gặp nhất gồm thuốc peginterferon alfa-2a và thuốc kháng virus (NAs). Peginterferon alfa-2a kích thích hệ thống miễn dịch tấn công và kiểm soát HBV. Thuốc được sử dụng trong 48 tuần bằng cách tiêm 1 lần/tuần.

Thuốc kháng virus viêm gan B được áp dụng với trường hợp hệ thống miễn dịch không thể tự kiểm soát HBV, đồng thời có bằng chứng về tổn thương gan đang diễn ra. Nhóm thuốc này bào chế dưới dạng viên nén nên dễ sử dụng hơn.

Thuốc kháng virus giúp kiểm soát sự sao chép của HBV và ngăn chặn chúng gây hại cho gan. Virus có thể không được loại thải hoàn toàn sau khi dùng thuốc. Do đó, một số trường hợp nhất định sẽ phải dùng thuốc điều trị trong thời gian dài, thậm chí suốt đời.

Một số thuốc điều trị viêm gan B

2. Thuốc điều trị viêm gan B cho người lớn

2.1. Tenofovir disoproxil fumarate (TDF)

Tenofovir disoproxil fumarate có thể được chỉ định cho phụ nữ có thai, trẻ

từ đủ 3 tuổi và đồng nhiễm HBV/HIV.

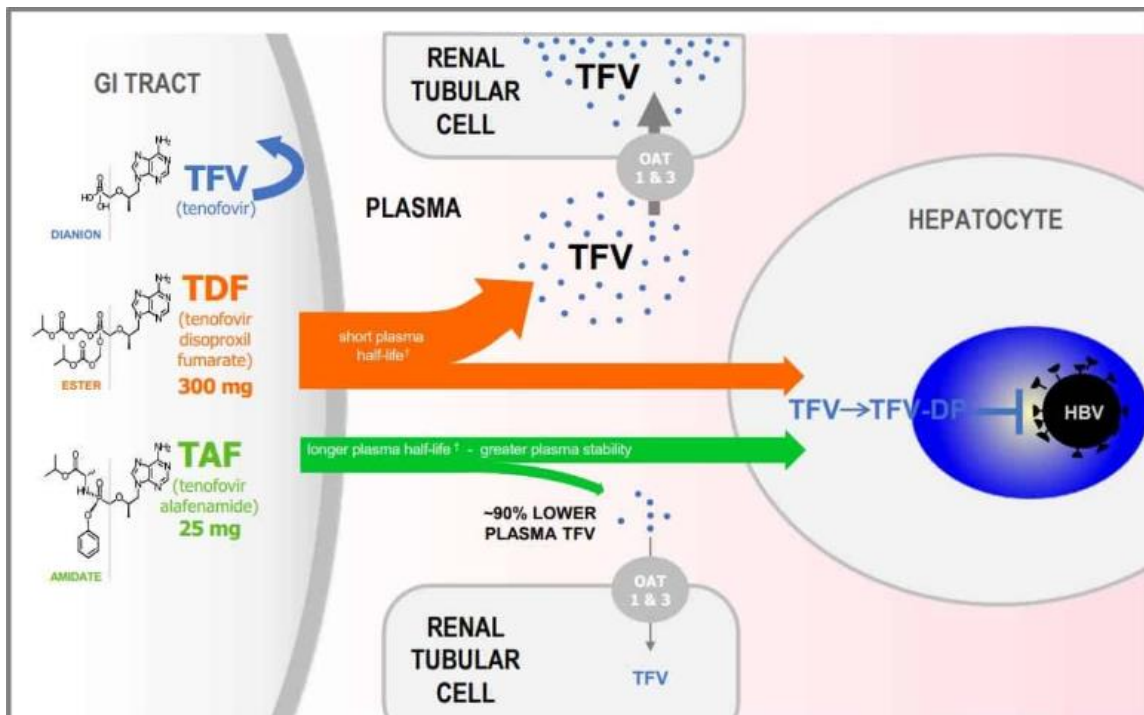
2.2. Entecavir (ETV)

Người bệnh uống 0.5 mg/ngày hoặc 1 mg/ngày (nếu từng sử dụng lamivudine hoặc có xơ gan mất bù). Liều dùng được điều chỉnh đối với người có suy thận theo mức lọc cầu thận. Nhiễm toan lactic là tác dụng phụ khi dùng ETV.

2.3. Tenofovir alafenamide (TAF)

Người bệnh dùng TAF với liều lượng 25mg/ngày. Người bệnh suy thận (nhẹ, vừa, nặng) hoặc chạy thận không cần điều chỉnh liều dùng của thuốc.

Tenofovir alafenamide chưa khuyến cáo đối với phụ nữ mang thai. Thuốc là lựa chọn ưu tiên với những người trên 60 tuổi, suy thận, chạy thận nhân tạo, loãng xương. TAF có thể gây tác dụng phụ nhiễm toan lactic, không chỉ định cho trường hợp xơ gan mất bù.

Được động học của TAF

2.4. Peginterferon alfa-2a

Loại thuốc này được xem xét chỉ định cho người bệnh muốn điều trị trong

thời gian ngắn hạn, không muốn điều trị dài hạn bằng NAs. Ngoài ra, người bệnh đồng nhiễm viêm gan D hoặc có tải lượng virus thấp và ALT cao cũng có thể được chỉ định dùng Peginterferon alfa-2a.

Liều dùng cho người lớn là 180 microgram/tuần. Một số tác dụng không mong muốn có thể gặp phải khi dùng thuốc là mệt mỏi, giả cúm, rối loạn miễn dịch, giảm bạch cầu, chán ăn và sụt cân, rối loạn tâm thần.

3. Lưu ý về việc sử dụng thuốc điều trị viêm gan B

Điều trị thuốc có thể không cần thiết cho tất cả người mắc viêm gan B. Một số trường hợp mắc viêm gan B mạn không phát sinh biến chứng nghiêm trọng, có thể sống tích cực mà không cần điều trị. Cũng có trường hợp gan bị tổn thương nghiêm trọng, đòi hỏi phải ghép gan.

Các loại thuốc điều trị viêm gan B có thể gây ra tác dụng phụ nghiêm trọng lâu dài. Người bệnh cần tuyệt đối tuân thủ các chỉ định của bác sĩ về loại thuốc, liều dùng để đảm bảo an toàn, điều trị hiệu quả.

Người bệnh có thể cần dùng thuốc điều trị trong thời gian dài. Do đó, thăm khám với bác sĩ chuyên khoa gan định kỳ mỗi năm là rất cần thiết. Người bệnh cần thực hiện các xét nghiệm thường xuyên để đánh giá hoạt động của HBV. Các kiểm tra thường gặp là: khám chức năng gan mật – tiêu hóa, xét nghiệm vi sinh trong máu, xét nghiệm men gan trong huyết thanh, xét nghiệm máu sàng lọc ung thư gan, chẩn đoán hình ảnh gan (siêu âm, CT scan...).

Bài viết đã nêu rõ các loại thuốc điều trị viêm gan B thế hệ mới phổ biến nhất hiện nay. Nhìn chung, việc điều trị này giúp ngăn chặn sự tăng sinh và hoạt động của HBV, phòng ngừa nguy cơ tổn thương gan, các biến chứng đồng thời dự phòng lây truyền mầm bệnh cho những người xung quanh. Người bệnh không tự ý sử dụng các loại thuốc trên để điều trị, thay vào đó cần có sự tư vấn và chỉ định của bác sĩ chuyên khoa./.

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

1. Dược thư quốc gia Việt Nam (2022), Chuyên luận Tenofovir , NXB Khoa học và Kỹ thuật Hà Nội, trang 1537 -1541.
2. Dược thư quốc gia Việt Nam (2022), Chuyên luận Entecavir , NXB Khoa học và Kỹ thuật Hà Nội, trang 664 -666.
3. Dược thư quốc gia Việt Nam (2022), Chuyên luận Tenofovir , NXB Khoa học và Kỹ thuật Hà Nội, trang 916 -923.